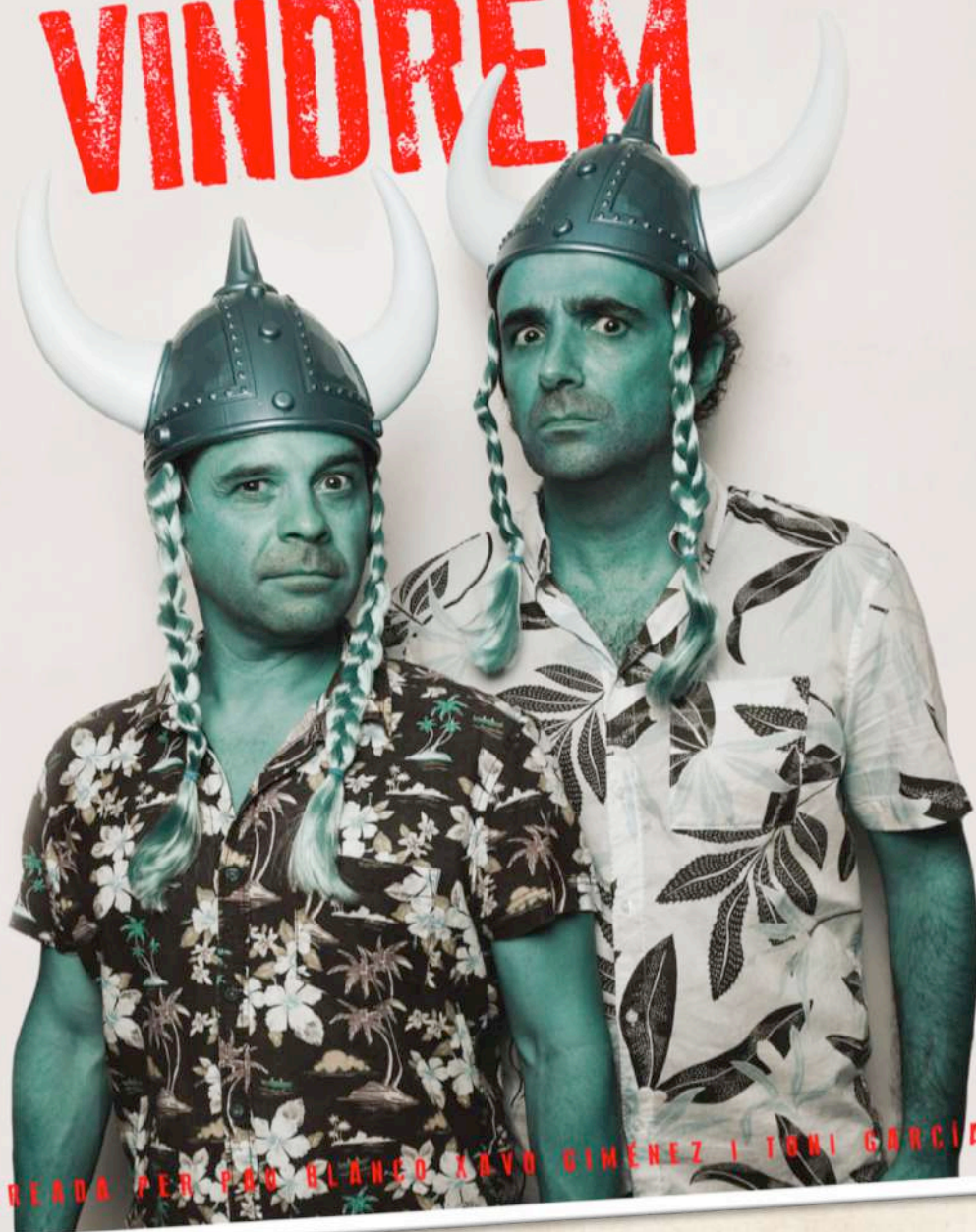


UNA OBRA NÒRDICA DE PURNA TEATRE

DE FORA VINDREM



CREADA PER PABLO BLANCO XAVIER GIMENEZ I TONI GARCIA

Ja no queda lloc. La terra és per al millor postor i qui no disposa d'un grapat de monedes ha de partir. "De fora vindrem" és la història d'una ciutat, d'un poble o d'una família que ha de marxar. D'eixa gent que tenint poc o res ho posa tot en venda. D'eixa gent que lloga els seus records per pura necessitat. D'eixa gent que llança les cendres del passat al contenidor de reciclatge.





Hans i Paul són dos germans que hereten la casa familiar on es van criar i es veuen obligats a posar-la en venda. La precarietat els espenta a l'èxode. Purna Teatre torna a la càrrega amb el seu humor destarifat en una peça traçada a bases de skechts. Humor absurd i disbaratat amb alta dosi de mala llet. Molta mala llet. Un retrat de la fi de la nostra terra promesa.

Casa nostra ja no és nostra.

“Què farem, ja vorem. A la fira firarem...”

Una subhasta en la prestigiosa casa de subhastes Christie on es venen els pisos del centre a preu de Goyas. Un drakkar viking que arriba a les costes levantines en el segle VI disposats a prendre les nostres terres. Un parc temàtic on les nories són rotondes. Un èxode bíblic. Una Apocalipsi. Tot això i alguna cosa més és "De fora vindrem". Quan es parla d'un procés de gentrificació es fa referència a la transformació d'un barri popular en un altre amb locals de moda i un veïnat nou de classe benestant. A poc a poc desapareixen els negocis de sempre i es transformen en habitatges. Però els canvis no són només físics, ja que el barri modifica la seua identitat.



El turisme urbà ha accelerat aquests processos. Els pisos on abans vivien famílies ara es lloguen a turistes. A l'interior tot canvia: l'habitació, que un dia fou un espai íntim replet d'objectes viscuts i plens de significats, ara és un espai de disseny estandarditzat i sense ànima. **“De fora vindren”** ens parla de la puntada en el cul. Del que significa ser d'un lloc i deixar de ser-ho. De veure com tot el que ens envolta ens fa sentir-nos envoltats. La gentrificació. La botigueta de tota la vida que es converteix en una hamburgueseria vegana.

Paelles per a sopar i souvenirs per a desdejunar.



Cómicos de la lengua

DE FORA VINDREM

Texto: X. Giménez (dirección) / T. García. Reparto: P. Blanco y X. Giménez. Micalet (Hasta mañana)

Antes de crear la compañía La Teta Calva, Xavo Giménez había formado Purna Teatre junto a Pau Blanco. Para ella escribió sus primeros textos con una línea de humor crítico ácido, como 'Yes, We camps' o 'Star farts'. Siguiendo las formas satíricas de su montaje 'España' o la más ambiciosa 'L'exclusiva Dimitri', ha estrenado 'De fora vindrem'. El dúo acude formalmente al ñaque, aquel antiguo modelo de compañía formada por dos hombres, para construir una sátira de la vida común y de una realidad valenciana. Cual cómicos ambulantes construyen con 'sketchs' el devenir de una casa en el barrio del Carmen de Valencia. La vivienda familiar se convierte en apartamentos turísticos tras la venta a un ruso, signo de la despersonalización territorial actual. Todo con mucho ingenio, humor absurdo, paradojas, sorpresas, desinhibición, dos tableros y pequeños elementos para las figuraciones inconexas. La genialidad es deslumbrante, tanto de los textos de Giménez y Toni García como de las interpretaciones llenas de despliegues verbales y físicos en cascada. En la profusión de escenas resulta imposible no reír desde la introducción con la parodia de la situación sanitaria actual, la fundación de Sueca por los vikingos nórdicos, la subasta del inmueble o el nuevo himno valenciano con letra cáustica y el himno ruso como música. Con incisivas alusiones sarcásticas a corrientes del teatro actual. Y a Llopis, mítico personaje de Xavo Giménez. Una brutalidad del dúo Blanco-Giménez. Compenetrados al milímetro. Con gotelé.



dijous, 29 d'octubre de 2020

'De fora vindrem' per Purna Teatre al Teatre Micalet



Pau Blanco i Xavo Giménez, de Purna Teatre, estrenaren ahir al [Teatre Micalet](#) de València la seua darrera obra, "*De fora vindrem*", en al·lusió a la dita popular "*De fora vindran que de casa ens tiraran*". En clau de comèdia àcida ens parlen de l'apropiació de la propietat a través de la compra (el poder dels diners) o de les invasions (la força). La venda d'una casa, l'espoli d'un poble i, fins i tot, l'ocupació del territori seran tractats de manera aparentment esbojarrada en un discurs hilarant, basat en els diàlegs dels dos actors que interpreten diversos personatges i demostren una vegada més la bona química que es produeix entre els dos en escena. I ho fan amb intel·ligència i molt d'humor a partir d'esquetxos entrelaçats que van repassant aspectes com l'herència dels pares; les dificultats en la vida dels progenitors i els esforços per llegar alguna cosa als fills; l'amistat, la germanor i les relacions familiars; la decisió d'emigrar hipotecant la pròpia vida; el tracte i acceptació que reben les persones que migren; la importància de la pròpia llengua...

L'obra es representa en un escenari on les referències teatrals estan presents a través de les cintes que marquen al terra el lloc on es disposaran alguns objectes al llarg de la representació. Un grapat d'utensilis de la professió de pintor o de paleta recorden a l'espectador el moment previ a la venda d'una casa en obres, en aquest cas la que fou dels pares dels protagonistes. Són objectes que, aparentment, remetien a un trasllat o reforma i als pocs records familiars que els hi queden. Amb ells es construïran edificis o vehicles, es transformarà el propi vestuari dels personatges o es reproduïran efectes de so de manera molt encertada. La reutilització i el

El mateix que ens passa amb el decorats, a través del text també trobem multitud de referències al llenguatge teatral i al treball dels tècnics, es tracta d'un subtext que afegeix riquesa a la pròpia història dels protagonistes (el que veiem és teatre de proximitat, entreteniment, res a veure amb la quotidianitat). Xavo Giménez i Toni García han creat un text ric en matisos que conformen un tot, una unitat amb diferents discursos paral·lels on es van desvetllant les entreteles del viatge i el llenguatge i els recursos del propi teatre a través d'un diàleg que va més enllà dels dos actors i que involucra també els tècnics i els espectadors.

Purna Teatre retorna amb el seu humor corrosiu amb una peça divertida que conté un llenguatge en ocasions absurd però carregat de mala llet i una crítica social que mostra un retrat de la fi d'un món que va més enllà de la pròpia família.

FITXA TÈCNICA:

Intèrprets. Pau Blanco i Xavo Giménez.
Textos. Xavo Giménez i Toni García.
Assessoria de dramaturgia. Maria Cárdenas.
Col·laboració. Carlos Amador. / Toni Agustí.
Il·luminació. Jose Martín Márquez.
Direcció i espai escènic. Xavo Giménez.
Una producció de Purna Teatre.
Duració: 75'

Del 28 d'octubre a l'1 de novembre



EL NOSTRE EQUIP.

Intèrprets. Pau Blanco i Xavo Giménez.

Textos. Xavo Giménez i Toni García.

Il·luminació. Jose Martín Márquez.

Fotografia i vestuari. María Cárdenas

Tècnic de gira. Cotu Peral.

Realització escenografia. Los Reyes del Mambo.

Direcció i espai escènic. Xavo Giménez.

Una producció de Purna Teatre.



Jo era florista i he acabat de florer.
Jo forner i he acabat cremat.
Jo era fuster i he llançat els mobles per la finestra.
Jo era pastisser i he acabat boniato.
Jo era botiguer i he acabat botifler.
Jo era capatàs i he acabat captaire.
Jo era pintor i ja no pinte res.
Jo era metge i he acabat malat.
Jo era carter i he acabat de carterista.
Jo era contable i he acabat contant les hores.
Jo era pilotari i he acabat fent la pilota.
Jo era llaurador i he acabat a Marina D'or.
Jo era camí i he acabat rotonda.
Jo era plaça i he acabat desplaçat.
Jo era parc i he acabat parc... temàtic.
Jo era diumenge i he acabat dimecres.
Jo era taula i he acabat tablet.
Jo era del Psoe i he acabat... i he acabat.
Jo era feliç i he acabat content.
Jo era artista i he acabat autoestopista.

Purna teatre.













Contacte.

Purna Teatre. 687 814 998

purnateatre@hotmail.com